

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6).
Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9).
Τροπάρια.

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Διωγμούς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους
ὑπέμεινας, θεορρήμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν
πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν
Ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας,
όμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱόν τε, καὶ
τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱερουργὲ παμμακάριστε.

Ἄστροπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει
ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἄπασαν ἀπεδίωξας,
προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, στερεῶς Ἀθανάσιε, ὡς
ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἀσειστον,
παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο,
συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως
Θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα
ἅγιον, Ἱερουργὸς Ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας,
καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος·
ὄθεν ἄπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην,
ιερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων
ἄπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη Πάνσοφε· τῶν
νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα,

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6).
Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9).
Τροπάρια.

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἐδειξες καρτερία στοὺς διωγμούς καὶ ὑπέμεινες κιν-
δύνους, θεολόγε Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως ὅτου ἐξόρισες τὴν
ἄθεη πλάνη τοῦ Ἀρείου· Καὶ διέσωσες τὸ κοπάδι τῶν
πιστῶν ἀπὸ τὴν ἀσέβεια ἐκείνου, δογματίζοντας (διδά
σκοντας) ὀρθόδοξα ὅτι εἶναι τῆς ἴδιας οὐσίας καὶ ὁ Υἱός καὶ
τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, Λειτουργγὲ παμμακάριστε.

Μέ τίς ἀστραπές τοῦ κηρύγματος ἐφώτισες αὐτούς
πού ἦταν στό σκοτάδι, καὶ ἔδιωξες κάθε πλάνη κινδυνεύ-
οντας ὑπὲρ τῆς πίστεως, στερεῶς Ἀθανάσιε, ὡς ἀληθινός
ποιμένας (βοσκός), ὡς στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ πολυφημισμένε· Γί' αὐτό συγκεντρωμένοι σέ
τιμοῦμε μελωδικά μέ ἀγαλλίαση.

Ἐξήσκησες κάθε ἀρετὴ μέ ἐπιμονή, ἐμπνευσμένε ἀπὸ
τό Θεό· Καὶ ἀφοῦ χρίσθηκες ἀπὸ τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ ἅγιο
χρίσμα, διετέλεσες σαφέστατα Λειτουργγὸς Ἱερώτατος καὶ
ποιμὴν ἀληθινός καὶ πρόμαχος (ὑπερασπιστής) τῆς Πί-
στεως· Γί' αὐτό ὅλη ἡ Ἐκκλησία δοξάζει τὴ μνήμη σου
ἐκτελώνοντας τὴν μέ ἱερότητα καὶ δοξάζοντας τό Σωτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Μέ τά φλογερά σου κηρύγματα φλέγεται, Πάνσοφε,
ὅλη ἡ εὐφλεκτὴ ὡς προσανάμματα ὕλη τῶν αἰρέσεων· μέ
τά βάθη τῶν νοημάτων σου βυθίζεται τό στράτευμα τῶν

ἀπειθούντων δυσσεβῶν, τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ιερῶτα τε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ιερῶς, τὴν ἀγίαν καὶ εὐσημον, μνήμην ἔνδοξε, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκήπωνι τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα...

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς, Πατριαρχῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες. Χαίροις σοφὲ Ἀθανάσιε, ἐπώνυμε τῆς ἀθανασίας, ὁ τὸν Ληρώδη Ἄρειον, καθάπερ λύκον ἐκσφενδονήσας τοῖς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν θεοσόφων δογμάτων σου. Χαίροις ἀστήρ παμφαέστατε, ὑπέρμαχε τῆς Ἀειπαρθένου, ὁ στεντορεῖως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν

ἀσεβῶν· Καὶ μέ τὰ δόγματα τῆς σοφίας σου, Κύριλλε, στολίζεται κάθε μέρα, Μακάριε, ἡ Ἐκκλησία τῶν πιστῶν τιμώντας σε μεγαλόφωνα.

Μέ τὴν εὐφράδεια (ὁμορφιά) τῶν λόγων σου, ιερῶτατε Κύριλλε, ὅλη ἡ Ἐκκλησία ἐξωραῖζεται, καὶ στολίζεται μέ εὐσέβεια μέ ὠραῖα κάλλη καὶ τιμᾷ μέ ιερότητα τὴν ἀγία καὶ ἐπίσημη μνήμη σου, ἔνδοξε, δόξα τῶν ὀρθοδόξων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου τῶν πατέρων, πού εἶσαι ὑπέρμαχος (ὑπερασπιστής) τῆς Παναγίας.

Ἐδίωξες, Κύριλλε, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τοὺς πνευματικούς λύκους (τοὺς αἰρετικούς) μέ τὴν ῥάβδο τῶν δογμάτων σου· Καὶ τὴν περιτείχισες μέ τοὺς Πύργους τῶν λόγων σου, καὶ τὴν παρουσίασες στό Χριστό ἀβλαβῇ καὶ ἀκέραια· Αὐτόν ἰκέτευε, νά λυτρωθοῦν ἀπὸ τῆ φθορά καὶ τοὺς κινδύνους, αὐτοὶ πού ἐκτελοῦν μέ πίστη τὴν πάντοτε σεβαστὴ μνήμη σου.

Δόξα ...

Τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἱεραρχῶν, τοὺς κορυφαίους ἀπὸ τοὺς Πατριάρχες καὶ ὀλοφώτεινους φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, αὐτούς πού ἀποκαλύπτουν τὰ μυστήρια τοῦ Χριστοῦ, ἃς συγκεντρωθοῦμε, φιλέορτοι (φίλοι τῶν ἑορτῶν), καὶ ἃς τοὺς ὑμνήσουμε μέ πνευματικὰ ἐγκώμια λέγοντας. Εἶθε νά χαίρεις, σοφὲ Ἀθανάσιε, συνώνυμε τῆς ἀθανασίας, ὁ ὁποῖος μέ τὴν ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν θεοσόφων διδαγμάτων σου ἐκσφενδόνισες ἔξω ἀπὸ τό κοπάδι τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀνόητο Ἄρειο ὡς λύκο. Εἶθε νά χαίρεις, παμμακάριστε Κύριλλε, ὀλόφωτο ἀστέρι, ὑπερασπιστά τῆς παντοτεινῆς Παρθένου, ὁ ὁποῖος τὴν ἀνεκήρυξες μέ δυνα-

μέσω τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου Ληρημάτων καθαιρέτα, παμμακάριστε Κύριλλε· Χαίρετε θεολογίας πηγαί, θεοσοφίας ποταμοὶ ἀέναοι, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως. Ἀλλ' ὦ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῶ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερρον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Δευτερονόμιον. (Α' 8-11, 14-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μέτ' αὐτοῦς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς·

τὴ φωνὴ Θεοτόκο (Μητέρα τοῦ Θεοῦ) μέ λαμπρότητα μέσα στὴν ἀγία Σύνοδο στὴν Ἐφεσο, καὶ κατέστρεψες τίς φλυαρίες τοῦ Νεστορίου· Χαίρετε, πηγές τῆς θεολογίας, ποταμοὶ ἀστείρευτοι τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ, καὶ βρύσες τῆς θεογνωσίας (τῆς θεϊκῆς γνώσεως). Ἀλλὰ ὦ Πατέρες Τρισμακάριοι, μὴ παύσετε, νὰ πρεσβεύετε στό Χριστό, γί' αὐτούς πού ἐπιτελοῦν μέ πίστη καὶ πόθο τὴ ἱερώτατη καὶ θεϊκὴ πανήγυρη σας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ποίος νὰ μὴ σέ μακαρίσει, Παναγία Παρθένε; Ποίος νὰ μὴ ἀνυμνήσει τὴν παρθενικὴ σου γέννηση; Διότι αὐτὸς πού ἔλαμψε προαιώνια ἀπὸ τόν Πατέρα, ὁ Υἱὸς ὁ Μονογενῆς, ὁ ἴδιος προῆλθε ἀπὸ σένα τὴν Ἀγνή, καὶ σαρκώθηκε κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, αὐτὸς πού ὑπῆρχε Θεός ἀπὸ τὴ φύση του, καὶ ἔγινε ὡς πρὸς τὴ φύση ἄνθρωπος γιὰ μᾶς. Χωρὶς νὰ διαιρεῖται σέ δύο πρόσωπα, ἀλλά νὰ ἀναγνωρίζεται μέ δύο φύσεις, πού δέν συγχέονται. Αὐτόν ἰκέτευε, Σεμνή Παμμακάριστη, νὰ ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Δευτερονόμιο. (Α' 8-11, 14-17).

Εἶπε ὁ Μωσῆς πρὸς τὸ λαὸ τοῦ Ἰσραήλ. Κοιτάξτε, παρέδωσα μπροστά σας τὴ γῆ· Μπεῖτε καὶ κληρονομήστε τὴ γῆ, πού ὀρκίσθηκε ὁ Κύριος στοὺς πατέρες σας, τόν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, νὰ τὴ δώσει σ' αὐτούς καὶ στοὺς ἀπογόνους τους μετὰ ἀπ' αὐτούς. Καὶ τόν καιρὸ ἐκεῖνο (τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο) σᾶς εἶπα· δέν θὰ μπορέσω μόνος, νὰ σᾶς κυβερνῶ. Ὁ Κύριος, ὁ Θεός μας

Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πενηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ἡμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονόμιον. (Γ' . 1421).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει

σᾶς ἐπλήθυνε, καὶ νᾶ, εἴσθε σήμερα καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ τὸ πλήθος. Ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σας νᾶ σᾶς αὐξήσει χίλιες φορές ἀπὸ ὅτι εἴσθε, καὶ νᾶ σᾶς εὐλογήσει, ὅπως σᾶς ὑποσχέθηκε. Καὶ πῆρα ἀπὸ σᾶς ἄνδρες σοφούς καὶ ἐπιστήμονες καὶ συνετούς, καὶ ἀνέθεσα σ' αὐτούς νᾶ σᾶς διοικοῦν, ἀρχηγούς χιλίων καὶ ἑκατό καὶ πενήντα καὶ δέκα ἀνδρῶν καὶ γραμματοδιδασκάλους καὶ δικαστές σας. Καὶ ἔδωσα ἐντολὴ στοὺς δικαστές σας ἐκεῖνον τὸν καιρὸ λέγοντας· νᾶ ἀκοῦτε προσεκτικὰ τίς διαφορὲς μεταξύ τῶν ἀδελφῶν σας, καὶ κρίνετε δίκαια μεταξύ κάθε ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του (τοῦ Ἰσραηλίτου) καὶ τοῦ προσηλύτου (τοῦ ξένου). Δέ θά κάνεις διάκριση προσώπου κατὰ τὴν κρίση· Ὅπως θά κρίνεις τὸν ταπεινὸ καὶ ἄσημο, ἔτσι θά κρίνεις τὸν ἰσχυρὸ καὶ ἐπίσημο· δέν θά διστάζεις μπροστά σέ πρόσωπο ἀνθρώπου, διότι ἡ κρίση εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Δευτερονόμιον. (Γ' . 1421).

Εἶπε ὁ Μωσῆς στό λαό τοῦ Ἰσραὴλ· νᾶ, εἶναι τοῦ Κυρίου, τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός (ἡ ἀτμόσφαιρα) καὶ ὁ οὐρανός ἐπάνω ἀπ' αὐτήν, ἡ γῆ καὶ ὅλα ὅσα ὑπάρχουν σ' αὐτήν. Ἐν τούτοις διάλεξε ὁ Κύριος τοὺς πατέρες σας, γιὰ νᾶ τοὺς ἀγαπᾶ, καὶ διάλεξε τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων μετὰ ἀπ' αὐτούς, δηλαδή ἐσᾶς, σήμερα περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη. Καὶ θά περικόψετε τὴ σκληροκαρδία σας, καὶ δέν θά ἔχετε πλέον σκληρὸ τράχηλο (λαιμό). Δέν θά εἴσθε ἀλαζόνες, (περήφανοι). Διότι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας αὐτός εἶναι Θεὸς τῶν Θεῶν καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὁ ὁποῖος δέν ἐπηρεάζεται

πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ σου.

Σοφία Σολομώντος. (Κεφ. Γ'. 19).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιος αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἐκτενὴς κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

ἀπὸ πρόσωπο οὔτε θά δωροδοκηθεῖ· εἶναι αὐτὸς πού ἀποδίδει δικαιοσύνη στὸν ξένο καὶ στὸν ὀρφανό καὶ στὴ χήρα. καὶ ἀγαπᾷ τὸν ξένο δίνοντάς του τροφή καὶ ἔνδυμα. Τὸν Κύριο τὸ Θεό σου θά εὐλαβεῖσαι, καὶ αὐτὸν μόνον θά λατρεύεις, καὶ σ' αὐτὸν μόνον θά προσκολληθεῖς, καὶ στό ὄνομά του θά ὀρκίζεσαι. Αὐτὸς θά εἶναι καύχημά σου, καὶ ὁ ἴδιος θά εἶναι Θεός σου, αὐτὸς πού ἔκαμε γιὰ σένα αὐτά τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα, πού εἶδαν τὰ μάτια σου.

Σοφία Σολομώντος. (Γ'. 1-9).

Οἱ ψυχές τῶν δικαίων βρίσκονται στά χέρια τοῦ Θεοῦ, καὶ δέν θά τοὺς ἀγγίξει στενοχώρια. Φάνηκαν στά μάτια τῶν ἀνοήτων, ὅτι πέθαναν, καὶ θεωρήθηκε ταλαιπωρία ἢ ἔξοδος τοὺς ἀπὸ τῆ ζωῆ, καὶ ἢ ἀναχώρησή τους ἀπὸ μᾶς καταστροφή· αὐτοὶ ὅμως βρίσκονται σέ εἰρήνῃ. Διότι καὶ ἂν τιμωρηθοῦν στά μάτια τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐλπίδα τοὺς εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀθανασία. Καὶ ἐνῷ παιδεύθηκαν γιὰ λίγο, θά εὐεργετηθοῦν ὑπεβολικά· διότι ὁ Θεὸς τοὺς δοκίμασε, καὶ τοὺς βρῆκε ἀξίους γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ὡς χρυσὸν τοὺς δοκίμασε στό καμίνι, καὶ ὡς ὀλοκληρωτικὴ θυσία τοὺς δέχθηκε. Καὶ ὅταν τοὺς ἐπισκεφθεῖ ὁ Θεός, θά τρέξουν ὅπως οἱ σπινθήρες σέ καλάμιές. Θά κρίνουν ἔθνη καὶ θά ἐξουσιάσουν λαούς, καὶ θά εἶναι Βασιλιάς τοὺς ὁ Κύριος αἰώνια. Ὅσοι ἔχουν ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν, θά κατανοήσουν τὴν ἀλήθεια, καὶ οἱ πιστοὶ μὲ ἀγάπη θά ὑπομένουν τίς δοκιμασίες. διότι θεία χάρις καὶ ἔλεος δίνονται στοὺς ἀφοσιωμένους σ' αὐτόν, στό Θεό, καὶ στοργικὴ ἐποπτεία στοὺς ἐκλεκτοὺς του.

Ἐκτενὴς κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Απόστιχα.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ Δυάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ Στύλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἕδρασμός, τῶν αἰρετιζόντων ἢ κατάπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ Δυάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἢ σωτηρία, ἢ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ αἰέροισι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηγόροι οἱ ἔνθεοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ἢ ἱερά Ἐνωρίς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἡλίου, ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἢ ἀνάβλεψις·

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Απόστιχα.

Εἶθε νὰ χαίρεις ἢ Δυάδα τῶν Ἱεραρχῶν, τὰ μεγάλα προπύργια τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Στύλοι τῆς εὐσεβείας, τὸ στήριγμα τῶν πιστῶ, ἢ κατεδάφιση τῶν αἰρετικῶν. Ἐσεῖς πού ποιμάνετε τὸ λαὸ τοῦ Χριστοῦ μὲ τὰ θεϊκὰ δόγματα, καὶ τὰ θρέψατε μὲ τίς ποικίλες ἀρετές· οἱ διαπεραστικοὶ κήρυκες τῆς χάριτος· ἐσεῖς πού θεσπίσατε νόμους στοῦ πληρώμα (στοῦ λαοῦ) τοῦ Χριστοῦ· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· οἱ πύλες τοῦ παραδείσου. Ζητεῖτε ἀπὸ τὸ Χριστὸ νὰ στείλει κάτω στὶς ψυχές μας τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου θὰ ἐκφράσει σοφία, καὶ ἡ καρδιά μου μετὰ ἀπὸ μελέτη θὰ ἐκφράσει σύνεση.

Εἶθε νὰ χαίρεις ἢ Δυάδα τῶν Ἱεραρχῶν, οἱ ἐπίγειοι ἄγγελοι, πού φθάνετε ὡς τὸν οὐρανὸ, ἢ σωτηρία τοῦ κόσμου, ἢ χαρὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ οἱ Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης· οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, οἱ ἐπιστήμονες ἰατροὶ τῶν νοσημάτων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀστεῖρευτοὶ ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος, πού ποτίζετε μὲ τοὺς λόγους ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς γῆς· οἱ θεολόγοι, οἱ βάσεις, πού ἐκφράζετε ὑψηλὰ νοήματα, πού εἰσθε γεμάτοι ἀπὸ τὸν Θεό.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, θὰ ντυθοῦν μὲ δικαιοσύνη, καὶ οἱ ὄσιοί σου θὰ ἀναγαλλιάσουν.

Εἶθε νὰ χαίρεις, ἐσύ τὸ ἱερό ζευγάρι, ὁ ἥλιος τοῦ ἐπιγείου οὐρανοῦ, ἀκτῖνες καὶ ἀναμμένα δαδιά ἀπὸ τὴν Τριαδική αὐγή, ἢ ἀνάβλεψη τῶν σκοτισμένων· τὰ

τὰ ἄνθη τὰ εὖσσμα, τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὄντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, θεῖος Κύριλλος· τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι, μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαΐσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφραεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς. Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον:

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Ἔργοις λάμπαντες Ὁρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μέγਾਲως κοσμήσαντες, ἀξίως εὗρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὑμῶν, δωρούμενον πᾶσι

εὐδιαστά ἄνθη τοῦ παραδείσου τὰ ὠραιότατα· ἀληθινὰ ὁ Μέγας καὶ ὁ σοφὸς Ἀθανάσιος, ὁ θεϊκὸς Κύριλλος, οἱ πινακίδες τοῦ Πνεύματος· οἱ θεοχάρακτες πλάκες· τὰ στήθη πού ἀναβλύζουν τὸ γάλα τῆς σωτηρίας· Τὸ κόσμημα τῆς σοφίας. Παρακαλεῖτε τὸ Χριστό, νά δοθεῖ στίς ψυχές μας τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...

Τοὺς κορυφαίους ἀπὸ τοὺς Ἱεράρχες καὶ ὀλοφώτεινους φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, ἅς τοὺς τιμήσουμε μὲ ὕμνους, πιστοί, τὸν Ἀθανάσιο μαζί μὲ τὸν Κύριλλο, καὶ ἅς κραυγᾶσσουμε στό Χριστό μὲ χαρά. Εὐσπλαχνε Κύριε, δῶσε στό λαό σου, μὲ τίς ἱκεσίες τῶν Διδασκάλων ἄφεση ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτη Παρθένε, ἐσύ πού συνέλαβες τὸ Θεὸ σαρκικά κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, δέξου ἀμόλυντη τῶν δούλων σου τίς παρακλήσεις· ἐσύ, ἡ ὁποία σέ ὅλους χορηγεῖς καθαρισμό τῶν πταισμάτων. Τώρα δεχόμενη τίς ἱκεσίες μας ἰκέτευε νά σωθοῦμε ὅλοι μας.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον:

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Ἀφοῦ λάμψατε μὲ τὰ ἔργα τῆς ὀρθοδοξίας, ἀφοῦ σβήσατε κάθε κακοδοξία (αἵρεση), γίνατε νικητές θριαμβευτικοί· ἐπειδὴ πλουτίσατε τὰ πάντα μὲ τὴν εὐσέβεια, ἐπειδὴ στολίσατε ὑπερβολικά τὴν Ἐκκλησία, βρήκατε ἐπάξια τὸ Χριστό τὸ Θεὸ μας, νά δωρίζει σέ ὅλους μὲ τίς εὐχές σας τὸ

τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Σέ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις: (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31).

Καθίσματα.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἀθανάσιον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπτῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ Κύριλλε,

μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐσένα πού εἶσαι μεσίτρια γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ γένους μας, σέ ὑμνοῦμε, Θεοτόκε Παρθένε'. διότι, μέ τῇ σάρκα πού προσέλαβε ἀπὸ σένα ὁ Υἱός σου καὶ Θεός μας, ἀφοῦ καταδέχθηκε τό σταυρικό πάθος, μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴ φθορά ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυση: (Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).

18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΚΥΡΙΛΛΟΥ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελίς 17-31).

Καθίσματα.

Τὸ λιβάδι τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, πού μᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὴν εὐσέβεια, πού ὑπέμεινε ποκίλους πειρασμοὺς, τὸν Ἀθανάσιο, πιστοί, ἐπειδὴ διδαχθήκαμε ἀπ' αὐτόν, ἄς τὸν τιμήσουμε, ὅπως ἔχουμε χρέος· διότι πρεσβεύει στὸν Κύριο, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Δόξα ... Καί νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου πού δέν σ' ἐπέρασε κανεῖς· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη αὐτῶν πού τρέχουν κοντά σου· χαῖρε λιμάνι πού δέν ἔχεις τρικυμίες καὶ εἶσαι ἄπειρη ἀπὸ γάμο, πού γέννησες σωματικά τὸν Ποιητὴ σου καὶ Θεό, μὴ παρалаίψεις νά πρεσβεύεις, γι' αὐτούς πού ἀνυμνοῦν καὶ προσκυνοῦν τὴ γέννησή σου (τό Τέκνο σου).

Θεϊκὴ βάση τῆς Ἐκκλησίας ἀναδείχθηκες ἐσύ, Πάτερ

σὺ ἀνεδείχθης· τὴν δωδεκάδα ἐκθεῖς γὰρ τῶν λόγων σου, τὴν Νεστορίου κακόνοιαν ἤλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτράνωσας. Ρητόρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηθισμένος, ἀνεδείχθης, Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἶι καὶ μεγαλύνομεν.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ὁμοῦ ἐπαινέσωμεν πάντες, τοὺς θείους θεράποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βάθεισι, τῶν εὐσεβῶν νοημάτων, στρατὸν ἔκφρονα, Αἰρετικῶν ἀπειθούτων, ἀξίως βυθίσαντας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ἀναβαθμοί.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. Ἦχου. (Σελίς 11).

Προκείμενον.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τὸ Στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ

Κύριλλε· Διότι ἐκθέτοντας τοὺς δώδεκα λόγους σου, ἤλεγξες τὴν κακὴ πρόθεση (ἔχθρα) τοῦ Νεστορίου καὶ ἐξύψωσες κυρίως τὴν Θεοτόκο. Πρῶτε ἀπὸ τοὺς ρήτορες, ἰκέτευε τὸ Χριστὸ τὸ Θεό, νά δωρίσει σ' ἡμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θρόνος ὀλόχρυσος τοῦ Βασιλέως καὶ παράδεισος γεμάτος ἀπὸ ἄνθη ἀναδείχθηκες, Θεοτόκε πάναγνη· διότι, ἐπειδὴ ἐκράτησες στήν κοιλιὰ σου τὸ Θεό, εὐωδιάζεις ἡμᾶς μέ θεϊκά χαρίσματα γι' αὐτὸ ὅλοι σέ ἀνακηρύττομε ἀληθινὰ Θεοῦ Μητέρα, καὶ σέ μεγαλύνουμε.

Ἄς ἐπαινέσουμε ὅλοι μέ ὕμνους τὸν Ἀθανάσιο καὶ μαζί τὸν Κύριλλο, τοὺς θεϊκοὺς ὑπηρέτες τῆς σεβάσμιας Τριάδας καὶ ὑπερασπιστὲς τῆς πίστεως, οἱ ὅποιοι μέ τὰ βάθη τῶν εὐσεβῶν διδαγμάτων τοὺς βύθισαν τὸν παράφρονα στρατὸ τῶν ἀπείθαρχων αἰρετικῶν, ὅπως τοῦ ἄξιζε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ σεβάσμιο δοχεῖο τοῦ Κυρίου, ἀνάστησε ἡμᾶς, πού ἔχουμε πέσει στό χάος τῆς φοβερῆς ἀπογνώσεως καὶ τῶν πταισμάτων καὶ τῶν θλίψεων· διότι εἶσαι ἀπὸ τῆ φύση σου σωτηρία τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ βοήθεια καὶ ἰσχυρὴ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ἀναβαθμοί.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίς 11).

Προκείμενο.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, θά ντυθοῦν δικαιοσύνη, καὶ οἱ Ἄγιοί σου θά σκιρτήσουν ἀπὸ ἀγαλλίαση.

Στίχ. Τὸ στόμα μου θά ἐκφράσει σοφία καὶ ἡ καρδιά

ἡμελέτη τῆς καρδίας μου σύννεσιν.

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
(Συλλειτουργικόν. Σελίς 33).

Εὐαγγέλιον.

Κατά Ἰωάννην. (Γ'. 9-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζειτὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἔστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35).

Πεντηκοστάριον.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσοι

μου μετὰ ἀπό μελέτη θά ἐκφράσει σύννεση.

Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
(Συλλειτουργικό. Σελίδα 33).

Εὐαγγέλιο.

Κατά Ἰωάννην. (Γ'. 9-16).

Εἶπε ὁ Κύριος. Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· ἐάν κάποιος περάσει καὶ μπεῖ μέσα ἀπὸ μένα, θά σωθεῖ, καὶ θά μπεῖ στὴ μάνδρα τῶν προβάτων καὶ θά βγεῖ καὶ θά βρεῖ τροφή. Ὁ κλέφτης δὲν ἔρχεται παρὰ μόνο, γιὰ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ σφάξῃ, καὶ νὰ παραδώσει σὲ ἀπώλεια, σὲ καταστροφή. Ἐγὼ ἦλθα, γιὰ νὰ ἔχουν ζωὴ τὰ πρόβατα καὶ ἀφθονία ζωῆς καὶ τροφῆς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς Ποιμένας· ὁ καλὸς Ποιμένας προσφέρει τὴ ζωὴ του γιὰ τὰ πρόβατα· ὁ μισθωτὸς ὅμως, πού δὲν εἶναι ποιμένας τους, γιὰ τὸν ὅποιο τὰ πρόβατα δὲν εἶναι δικά του, βλέπει τὸ λύκο νὰ ἔρχεται, καὶ ἐγκατελείπει τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος τὰ ἀρπάζει καὶ διασκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ μισθωτὸς ὅμως φεύγει, γιατί εἶναι μισθωτὸς καὶ δὲ νοιάζεται γιὰ τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς Ποιμένας, καὶ γνωρίζω τὰ δικά μου πρόβατα καὶ ἀναγνωρίζομαι ἀπὸ τὰ δικά μου, καθὼς μέ γνωρίζει ὁ Πατέρας, καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸν Πατέρα· καὶ προσφέρω τὴ ζωὴ μου γιὰ τὰ πρόβατα. Ἐχω ὅμως καὶ ἄλλα πρόβατα, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἀπ' αὐτὴ τὴ μάνδρα, τὸ Ἰσραὴλ· Καὶ ἐκεῖνα πρέπει νὰ τὰ συγκεντρώσω, καὶ θά ἀκούσουν τὴ φωνὴ μου ἀκολουθώντας με, καὶ θά γίνῃ μία ποίμνη, ἡ Ἐκκλησία, ἓνας Ποιμένας, ὁ Χριστός

Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35).

Πεντηκοστάριο.

Ἐεχύθηκε ἡ χάρη στὰ χεῖλη σας, Ὅσοι Πατέρες· καὶ

Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι.

«Σῶσον ὁ Θεός...».

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37).

Κανόνες.

Ὡιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 145-146).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἀθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον, παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιέπαινον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς, ἧς περ γέγονεν, ἔμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκσφράγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ ἥλιον, βίῳ ἀπαστρέπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ' ἡμῶν, ἀλλ' ἀνάσχοιο, Πάτερ, παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Ἀξιοχρέως μὲν ὦδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμη τῇ εὐκλεῖ· ἀλλὰ ἀποροῦντες πλεῖστον Ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαιτοῦμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον, χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήρησας, παθῶν σκιρτήματα ἐν νεότητί σου, γηραλέον φρόνημα, καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, Ἀθανάσιε Μάκαρ· τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρῦθμισας.

γίνατε Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, νά πιστεύουν στὴν Ἁγία Τριάδα μὲ τὴν ἴδια οὐσία σὲ μία Θεότητα.

«Σῶσον ὁ Θεός...».

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37).

Κανόνες.

Ὡιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 145-146).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Προσφέροντας ἔπαινο στὸν Ἀθανάσιο εἶναι σάν νά ἐγκωμιάζω τὴν ἀρετὴ, μᾶλλον πρὸς τὸ Θεὸ προσφέρω τὸ ἐγκώμιο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο δόθηκε στοὺς θνητοὺς (στοὺς ἀνθρώπους) τὸ ἀξιέπαινο πρᾶγμα (ἢ ὑπόθεση) τῆς ἀρετῆς, τῆς ὁποίας ἔγινε ὁ Ἀθανάσιος ζωντανὴ εἰκόνα καὶ ἀποτύπωμα.

Ἐπειδὴ ὑπῆρξες γεμάτος ἀπὸ θεϊκῆ σοφία, Ὅσιε, καὶ ἀστράφτοντας καὶ ζώντας ἀνώτερα ἀπὸ τὸν ἥλιο, ξεπέρασες τοὺς κανόνες τῶν ἐγκωμίων πού ὑπάρχουν σ' ἐμᾶς· ἀλλὰ, Πάτερ, δεῖξε ἀνοχή καθὼς ὑμνεῖσαι (ἀπὸ μᾶς) ὅχι ὅπως σοῦ ἀξίζει.

Ὑφαίνουμε βέβαια ὕμνο, ὅπως ἀξίζει καὶ ἔχουμε χρέος, στὴν ἔνδοξη μνήμη σου· ἀλλὰ εὐρισκόμενοι σὲ ἀδυναμία γιὰ κάτι περισσότερο σχετικά μὲ τοὺς ἐπάξιους ὕμνους σου, ζητοῦμε νά μᾶς δοθεῖ συγγνώμη διὰ μέσου σου καὶ ἄφθονη ἢ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μέ νεανικὴ δύναμη κατήρησες τίς παρορμήσεις τῶν σαρκικῶν παθῶν κατὰ τὴ νεότητά σου ἔχοντας γεροντικὴ φρόνηση καὶ σταθερὴ, Ἀθανάσιε Μακάριε· διότι μὲ τὸν ἔρωτα τῆς σοφίας ρύθμισες ὅλες τίς αἰσθήσεις σου.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περι σου λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἄγνη δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγῆς φωστήρ ἀναδειχθεὶς, λογικὰς ἐναστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγὰς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, σοφὲ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διήλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος, τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενε.

Ὡιδὴ Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 146-7).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Θεοτοκίον.

Ἔχουν λεχθεῖ δοξασμένα πράγματα στό πέρασμα τῶν γενεῶν γιά σένα, ἢ ὅποια χώρες στήν κοιλιὰ σου τόν Θεό, ἀλλά ἔμεινες ἄγνη, Θεοτόκε Μαρία· γι' αὐτό ὅλοι ἐγκωμιάζουμε ἐσένα, πού εἶσαι ἡ προστασία μας μετὰ τόν Θεό.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ἀφοῦ δέχθηκες ἐκ Θεοῦ τή φωτοδότιδα χάρη, Κύριλλε, καὶ ἀναδείχθηκες φωστήρας πού λάμπει ἀπό μακριά, εἶθε νά ἀστράψεις σ' ἐμᾶς λογικές λάμπεις, γιά νά ὑμνήσουμε ἐπάξια τή μνήμη σου.

Γέμισες ἀπό τή φωτοχυσία μέ τά δαδιά τοῦ Πνεύματος, σοφὲ Κύριλλε, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἀφοῦ καθαρίσθηκες ἀπό τά πάθη, ἔγινες ἀληθινά κατοικία τῆς Ἁγίας Τριάδος πού εἶναι ἀνώτερη ἀπό τούς νομιζομένους θεούς.

Ἐπειδὴ ἦσουν γεμάτος ἀπό ζῆλο καὶ θάρρος, Κύριλλε ἔνδοξε, ἤλεγξες ἀληθινά ὅλες τίς φλυαρίες τῶν ἀσεβῶν αἱρέσεων πού μάχονταν τό Θεό, ὡς προϊστάμενος τῆς ὀρθοδοξίας.

Θεοτοκίον.

Ἐπειδὴ καταπάτησε τὴν ἐντολήν τοῦ Κτίσου, ἀφοῦ ἐξαπατήθηκε ὁ πρῶτος μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐκδιώχθηκε ἀπό τὴν ἀπόλαυση (τόν παράδεισο): ἀλλὰ ἐνῶ ἔπεσε αὐτὸς φοβερά, τόν κάλεσες στήν προηγούμενη κατάσταση, Μητέρα Παρθένε, μέ τό νά γεννήσεις τό Λυτρωτή.

Ὡιδὴ Γ'. Τῆς Θεοτόκου. Σελίδα 146-7).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ανακαθάρας μολυσμοῦ, παντός ψυχὴν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε, ναὸς ἀνεδείχθης ἀξιόθεος· διὸ τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, Ἱερομύστα πανόβλιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ Παρακλήτου ἢ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην εὐροῦσα, διαδήλους ἐν αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δείκνυσι, καὶ τηλαυγῇ φωστήρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Ἱεραρχίας μὲν κανῶν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης, πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σου Σοφέ, τῆς θεωρίας τύπος τρανῶς· Θεολογία δέ σου, ὄντως ἢ δίδαξις πέφηνε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω τὸν ἄχραντον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ῥωννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμη στερεῶ, Κύριλλε, ὡς ἰστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας στερεῶς ἄπασαν τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σοι χαρὰν

Ἀφοῦ καθάρισες, Ἀθανάσιε, καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ κάθε μολυσμοῦ, ἀποδείχθηκες ναὸς ἀξιὸς τοῦ Θεοῦ· γι' αὐτὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀναπαύθηκε ἐπάνω σου, Λειτουργέ παμμακάριστε.

Ἡ χάρις τοῦ Παρακλήτου βρίσκοντας τὴν ψυχὴ σου, ὅπως ποθοῦσε, καθαρὴ ἀπὸ τὰ πάθη, ἀναδεικνύει ὀλοφάνερα τὰ χαρίσματα σ' αὐτήν, καὶ σέ τοποθετεῖ, Πάτερ, στὸν κόσμον, ὡς φωστήρα πού φέγγει μακριά.

Ὡς Ἱεράρχης ἀποδείχθηκες κανόνας τῆς Ἱεραρχίας, καὶ ὁ βίος σου παράδειγμα πρακτικῆς ζωῆς· καὶ ὁ λόγος σου, Σοφέ, φάνηκε περίτρανα τύπος τῆς θεωρίας· καὶ ἡ διδασχὴ σου φάνηκε πράγματι Θεολογία.

Θεοτοκίον.

Φάνηκες ὑψηλότερη ἀπὸ τὰ Χερουβίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, Θεοτόκε· διότι ἐσύ μόνη δέχθηκες τὸν ἀχώρητο Θεὸ στήν κοιλία σου, Ἀμόλυντη· γι' αὐτὸ, Ἁγνή, ὅλοι οἱ πιστοὶ σέ μακαρίζουμε μὲ ὕμνους.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ἐνισχυόμενος μὲ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, Κύριλλε, διέλυσες μὲ στερεὰ γνώμη ὡς ἰστό (νῆμα) ἀράχνης τὰ τεχνάσματα τοῦ διεστραμμένου δράκοντα (τοῦ διαβόλου).

Τίναξες ἔξω ἀπὸ τὴν ψυχὴ σου τὴ λάσπη τῶν παθῶν, κατεδαφίζοντας, Κύριλλε, κάθε ἔπαρση τῶν λογισμῶν πού ὑψώνεται κατὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ, παραμέρισες στερεὰ ὅλη τὴν εὐπάθεια τοῦ σώματος, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ δόλια (ἐχθρική).

Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ σοῦ ἀνακοίνωσε τὴ χαρὰ πού

ἔφησε. Χαῖρε Θεοῦ σκῆνωμα, ὁ κατασκηνώσαι
 ηὔδοκῆσε.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38).

Κοντάκιο τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας
 ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς
 Πίστεως, τῆ ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διὸ σε
 ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Κάθισμα.

Φωστῆρες ὑπέλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας
 Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς
 ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις,
 πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς
 φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς
 Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
 Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἢ
 ἀντίληψις, ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας
 ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ
 πόθῳ, τῆ σκέπη σου προσφεύγοντας μόνη
 Θεόνυμφε.

Ωιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 149).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ὅλη ἐν σοί, πνεύσασα ἢ ζωηφόρος πνοή, ἢ ἐξ
 ὕψους, πρὶν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος
 Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερώῳ, καὶ Μαθητὰς
 ἐμφορήσασα, Ἀπόστολον δεικνύει, τρισκαιδέκατον

ξεπερνᾷ τῆ λογική. Χαῖρε κατοικία τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία
 καταδέχθηκε νά κατοικήσει.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38).

Κοντάκιο τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἀφοῦ φύτευσες τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδοξίας, ἔκοψες τὰ
 ἀγκάθια τῆς κακοδοξίας (τῆς αἰρέσεως), Ὅσιε, πληθαίνο-
 ντας τό σπόρο τῆς Πίστεως μέ τῆ δροσιά τοῦ Πνεύματος·
 γι' αὐτό σέ ὑμνοῦμε, Ἀθανάσιε.

Καθίσματα.

Φωστῆρες ὑπέλαμπροι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,
 φωτίσατε τὸν κόσμο μέ τίς διδαχές σας, Πατέρες μέ θεϊκή
 σοφία, διαλύοντας τίς αἰρέσεις ὄλων τῶν αἰρετικῶν, σβή-
 νοντας τίς καυστικές συγχύσεις τῶν βλασφημῶν· γι' αὐτό
 ὡς Ἱεράρχες τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε, νά σωθοῦμε ἐμεῖς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητη, Μητέρα τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
 Μαρία Νύμφη τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπειρη ἀπό γάμο, βοήθεια
 τῶν πιστῶν, λύτρωσε ἀπό κάθε κίνδυνο καὶ ἀπό κάθε
 εἶδους ἀνάγκη, Κυρία Θεοτόκε, αὐτούς οἱ ὁποῖοι μέ πίστη
 καὶ πόθο καταφεύγουν στή σκέπη σου, μόνη Νύμφη τοῦ
 Θεοῦ.

Ωιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 149).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἀφοῦ ἔπνευσε σ' ἐσένα ὅλη ἢ πνοή τοῦ Πνεύματος,
 τοῦ Χριστοῦ πού φέρνει τῆ ζωή, ἢ ὁποία πρὶν ἐπιφοίτησε
 (κατέβηκε) ἀπό ψηλά στό ἀνώγειο, ὅπως ἀρμόζει στό Θεό,
 καὶ κατέλαβε τοὺς Μαθητές, σέ ἀνέδειξε, Πάτερ, δέκατο

Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ θεϊκῶ, ζῆλω σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνόδῳ συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σέ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαέων, κυρῦττεις τὸ Ὁμοούσιον· διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς Ποιμενάρχην, καὶ Διδάσκαλον σέ προχειρίζεται.

Ἐγχειρισθεῖς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, ἐκ προνοίας, θείας Ἀθανάσιε, αἰρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, οἷά τις πέλυξ ἐξέτεμες, προορίζους, ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας.

Ὑπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκασται, ἡ Ἀρείου, ἔκφυλος διαίρεσις, σύγχυσις τε Σαβελλιανή, τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἰρετίζουσα, ὦ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνή σε γινώσκοντας.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῶ κρατήσαντα σαρκὸς θεοφόρε Κύριλλε, ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου,

τρίτο Ἀπόστολο, πού κηρύττεις τὴν ὀρθόδοξην πίστην.

Ἐσὺ πυρπολημένος ἀπὸ θεϊκοῦ ζῆλο δυνατὰ, ἀγωνιζόμενος μαζί μὲ τὴ Σύνοδο, πρὶν γίνεις ἐπίσκοπος, στή Νίκαια κηρύττεις τὸ ὁμοούσιο (τοῦ Υἱοῦ μὲ τὸν Πατέρα)· γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς σέ ἀναδεικνύει Ποιμενάρχην καὶ Διδάσκαλο τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀφοῦ πῆρες στά χέρια σου τὸ τιμόνι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ πρόνοια θεία, Ἀθανάσιε, ὅλες τίς ψυχοφθόρες φλυαρίες τῶν αἰρετικῶν τίς ἔκοψες ὡς κάποιος πέλεκυς (τσεκούρι) σύρριζα ὡς ἀγκάθια· κιαὶ καλλιέργησες τὸν σπόρο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ποτίζοντάς τον μὲ σοφία.

Κάηκε τελείως ἀπὸ τῆ δικῆ σου πύρινη γλῶσσα ἡ ξένη διαίρεση πού ὑποστήριζε ὁ Ἀρειος, καὶ ἡ σύγχυση τοῦ Σαβελίου, τὰ δύο ἀντίθετα κακὰ, πού ἦταν παρόμοια ὀδηγώντας στήν ἀσέβεια, καὶ μαζί μ' αὐτὰ ὅλη ἡ αἰρετικὴ βλασφημία, Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Ἐσὺ εἶσαι τὸ καύχημα τῶν πιστῶν, Ἀνύμφευτη· ἐσὺ εἶσαι προστάτις, ἐσὺ καὶ καταφύγιον τῶν Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμάνι· διότι φέρνεις τίς προσευχὲς στὸν Υἱόν σου, Πάναγνη, καὶ σώζεις ἀπὸ κινδύνου, αὐτοὺς πού μὲ πίστη καὶ πόθο σέ ἀναγνωρίζουν, Ἀγνή, Θεοτόκο.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Βλέποντας ὁ Χριστὸς, ὅτι ἔχεις νικήσει τὰ ψυχοφθόρα πάθη, καὶ ὅτι κυριάρχησες μὲ τὸ λογισμό στή σάρκα, θεοφόρε Κύριλλε, σέ κατέστησε Πάτερ, προϋστάμενο τῆς θεϊκῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ ἐκληρονόμησες, ὡς ἀγαπημένος πνευματικὸς ἀπόγονος τοῦ Ἁγίου Μάρκου, τὴν πατρικὴν ἀρετὴν, ἔγινες

γένονας διάδοχος, τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν,
Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Ὑπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθη, ὡς
δὲ ποιμὴν ἐποίμανας τὸ ποῖμνιον, Πάτερ, λόγοις
ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς
ἐκτρέφων τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα,
Μήτηρ Θεοῦ κατέπαυσας, Ζωὴν τὴν ἀγήρω, Πάνα-
γνε κυήσασα· διὸ σοι κραυγάζομεν, Χαίρε Θεοτόκε
πανύμνητε.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 150-151).

Τοῦ Αγίου Ἀθανασίου.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ὄργάνῳ
εὐήχῳ τῇ γλώττῃ σου, στηλιτεύεις Μάκαρ, τῶν
ειδώλων ἐγγράφως τὴν αἴρεσιν, τοὺς
πεπλανημένους, ποδηγετῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς
τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ὀλεθρίους αἱρέσεις, Πάτερ ἐθριάμβευσας
λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην,
ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς οἰκουμένης,
διατρανῶν ἀναντιρρήτως, τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν
μακάριε.

Σὲ διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκάλων
σοφὴ Ἀθανάσιε, ἀκομψεύτῳ φράσει, μετὰ τοὺς
Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἢ τοῦ
Χριστοῦ διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς
Πίστεως.

Θεοτοκίον.

διάδοχος καὶ τοῦ θρόνου του, ἀκολουθώντας τὰ ἴχνη τοῦ
ἱεροῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἀπὸ τὸν Χριστό ὡς πρόβατο ἔγινες ἀντικείμενο
ποιμαντικῆς φροντίδας, ἀλλὰ ὡς Ποιμένας φρόντισες τὸ
ποιμνιο, Πάτερ, τρέφοντάς το πλούσια σάν μέ φυτὰ καὶ
ἄνθη μέ τὰ λόγια σου τῆς χάριτος, πού τρέφουν τὴν ψυχή.

Θεοτοκίο.

Κατέπαυσες, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν τυραννία τοῦ θα-
νάτου πού κυριαρχοῦσε, ἐπειδὴ γέννησες, Πάναγνη, τὴν
ἀγέραστη Ζωή· γι' αὐτό σοῦ κραυγάζομε· Χαίρε Θεοτόκε
πανύμνητη.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 150-151).

Τοῦ Αγίου Ἀθανασίου.

Ἔχοντας, Πάτερ, τὸν Χριστό νά ὀμιλεῖ μέ ὄργανο γλυ-
κὸχο τῇ γλῶσσῃ σου, στιγματίζεις, Μακάριε, ἐγγράφως
τὴν αἴρεση τῶν ειδώλων καθοδηγώντας καὶ
ἐπιστρέφοντας τοὺς πλανημένους πρὸς τὸν ἀληθινὸ Θεό,
Ἀθανάσιε.

Νίκησες θριαμβευτικά, Πάτερ, τίς ὀλέθριες αἱρέσεις μέ
λόγους καὶ συγγράμματα, ἐξορίζοντας ἀπὸ τὴν οἰκουμένη
τὴν πολυποικίλη πλάνη μέ σοφές ἀποδείξεις, προβάλλο-
ντας ἀναντίρρητα τὴν ὀρθόδοξη πίστη, Μακάριε.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, σοφὴ Ἀθανάσιε, εὐτύχησε
νά ἔχει ἐσένα μεγάλο διδάσκαλο τῶν Διδασκάλων μετὰ
τούς Ἀποστόλους μέ ἀπλό λόγο, ὁ ὁποῖος διασαφήνιζες
τὸν ἀγνό λόγο τῆς Πίστεως.

Θεοτοκίο.

Μητρικήν παρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα. Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου. Ρεῦμα ὄντως σφοδρόν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σός, ὦ Κύριλλε, ἐκμιμεῖται λόγος, τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα. Ἴσως τὴν βδελυράν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιανάν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθήρηκας. Λόγους πλουτοποιούς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυρούς τε, ὥσπερ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ. Θεοτοκίον. Ὄντως χαρακτήρ, τῆς ἀγίας μορφῆς σου Σεμνή, τοὺς δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἀγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ωιδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 152). Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ὄθνεϊου σπόρου σπορεύς, φανεῖς ὁ Ἀπολλινάριος, βροτείου λόγου καὶ νοῦ, Χριστοῦ τὸ ἀνθρώπινον, στερωῶς ἐξελέληγεται, ὑπὸ σοῦ Παμμακάρο, ὥσπερ ἄνους καὶ φρενόληπτος. Ρευμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀενάου πηγῆς, τῆς χάριτος Ὅσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ῥεῖθρα, οἱ πιστοὶ		Ἐχοντας, Πάναγνη, μητρικό θάρρος πρὸς τὸν Υἱό σου, σέ παρακαλοῦμε, μὴ παραβλέψεις τὴν φροντίδα γιὰ μᾶς πού εἴμαστε ἀπὸ τό ἴδιο μ' ἐσένα γένος· διότι ἐσένα καὶ μόνο οἱ χριστιανοὶ παρουσιάζουμε πρὸς τὸν Κύριο γιὰ σπλαχνική συγχώρηση. Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου. Ὁ λόγος σου, Κύριλλε, μιμεῖται ἀληθινὰ ρεῦμα δυνατό πλημμυρισμένου χειμάρρου πού ἀνατρέπει τὰ τεχνάσμα- τα τῶν κακοδόξων (τῶν αἰρετικῶν). Ἐξ ἴσου κατέστρεψες σύρριζα τὴν σιχαμερὴ διαίρεση τοῦ Ἀρείου, Κύριλλε, καὶ τὴν ἀκάθαρτη συνένωση τοῦ Σα- βελλίου. Τοὺς λόγους σου πού φέρνουν πλοῦτο, ἀλλὰ ὄχι χρυ- σάφι, ἄφησες στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, Κύριλλε, καὶ θησαυρούς ὡς πολυτίμους λίθους. Θεοτοκίον. Ἀληθινὰ ἢ εἰκόνα τῆς ἀγίας μορφῆς σου, Σεμνή, φυ- γαδεύει τοὺς δαίμονες, καὶ ἀγιάζει τοὺς πιστοὺς καὶ σώζει τίς ψυχές μας. Ωιδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 151-2). Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ἐπειδὴ ὁ Ἀπολλινάριος φάνηκε σπορέας σπόρου ξένου πρὸς τὴν ἀλήθεια, σχετικά μέ τὴν ἀνθρώπινη λογική καὶ τό νοῦ τοῦ Χριστοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἀνθρώπινή του φύση, μέ σταθερότητα ἐλέγχθηκε ἀπὸ σένα, Παμμακάριστε, ὡς ἄμναλος καὶ φρενοβλαβῆς. Ἐπειδὴ ξεχύθηκαν μέ τὰ χεῖλη σου λογικά πνευματικά ρεύματα ἀπὸ ἀστείρευτη πηγῆ, δηλαδή τὴ χάρη, Ὅσιε, οἱ πιστοὶ ἀντλοῦμε (παίρνομε), σάν ἀπὸ βρύση, ρεύματα

ἀπαυρόμεθα.

Θαυμάσειέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλούσας φηήσεσθαι, αἰρέσεις θεώμενος, προανατραπίσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράσως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσί σου προσνέμεις ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἠνθρακωμένον καθάρσιον.

Ὀμόρους, ὡς ὁ Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσμενὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος, Πάτερ, καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα, Θεογεννήτορ Παρθένε· σὺ γὰρ μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Μικρὰ Συναπτὴ.

γλυκύτερα ἀπὸ τό μέλι.

Θά μπορούσε κάποιος, Πάτερ, νὰ θαυμάσει φυσικά μὲ τὰ δικά σου συγγράμματα, διότι διεισδύοντας μὲ σοφία ἔβλεπες, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ξεφυτρώσουν αἰρέσεις, πού ἐκ τῶν προτέρων ἀνατράπηκαν ἀπὸ σένα προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Εἶθε νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ φοβερά πταίσματα μὲ τίς ἰκεσίες σου, ἀγνή Θεογεννήτρια, καὶ νὰ ἐπιτύχουμε, Πάναγνη, τὸ θεῖο φωτισμὸ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πού σαρκώθηκε ἀπὸ σένα κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Τὸ Σεραφίμ προσέφερε μὲ τὴ λαβίδα τὸ ἀναμμένο κάρβουνο στὸν Προφήτη (Ἡσαΐα), στὴν Ἐκκλησία ὅμως τοῦ Χριστοῦ ἐσύ, ἱερουργέ, προσφέρεις τὸ ἀναμμένο ἀπὸ τὴ θεία φωτιά μέσο καθάρσεως.

Δέν συνέτριψες γειτονικούς ἀλλοεθνεῖς, ὅπως ὁ Σαμψὼν, ἀλλὰ ὅλα τὰ τερατώδη διδάγματα τῶν ἑτεροδόξων (τῶν αἰρετικῶν), καὶ προσέφερες τὴ δύναμη στοὺς ὀρθοδόξους, Κύριλλε.

Προεδρεύοντας σαφέστατα στὴ θεϊκὴ Σύνοδο, κατέλυσες, Πάτερ, ἐξουδετέρωσες τὸ κακόβουλο θράσος τοῦ Νεστορίου, γεμάτος ἀπὸ ζήλο γιὰ τὴν ἀληθινὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις μὲ τὴ γέννησή σου ὅλα τὰ πέρατα, Θεογεννήτρια Παρθένε· διότι ἐσύ μόνη φάνηκες καθαρή μέσα στοὺς αἰῶνες ἔχοντας μέσα σου τὸν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).

Κοντάκιον.

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας. Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκαταλήπτω σου χειρὶ, καὶ σθένει ἀπορρήτῳ, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν οὐρανώσας Οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαεινοὺς τοὺς δύο φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς, τὸν κόσμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ πανσόφῳ, Κυρίλλῳ τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν ἰκεσίαις, ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι. Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι. Ἀθανάσιον καὶ θανόντα ζῆν λέγω. Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Φυγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει, Ἄλλ' οὐ τελευτῆς τῆς ἀειμνήστου κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτη δεκάτη νέκυν Ἀθανασίου.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(Συλλειτουργικό. Σελίς 38).

Κοντάκιο.

Ἱεράρχες μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι ὑπερασπιστές τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, φρουρεῖτε ὅλους πού ψάλλουν. Σῶσε, Εὐσπλαχνε, αὐτοὺς πού μέ πίστη σέ τιμοῦν.

Οἶκος.

Μέ τό ἀκατανόητο χέρι σου, καί μέ τὴν ἀνέκφραστή σου δύναμη, ἀφοῦ ὑψώσες τὴν Ἐκκλησία ὡς τοὺς οὐρανοὺς, Εὐσπλαχνε, ἀνέδειξες πραγματικά φωτεινοὺς τοὺς δύο φωστῆρες καὶ πολὺ μεγάλους καὶ χαροποιοὺς, πού φωτίζουν τὸν κόσμον, τό θεϊκό Κυρίλλο μαζί μέ τὸν πάνσοφο Ἀθανάσιο. Μέ τίς ἰκεσίες λοιπὸν αὐτῶν διώχοντας τὴ νύχτα (τό σκοτάδι) διάλυσε κάθε καταχνιά τῶν ἐχθρῶν, Σωτήρα, καὶ φώτισε μέ τό φρικτό σου φῶς τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, γιὰ νά κράζουν καὶ νά φωνάζουν σ' ἐσένα. Σῶσε, Εὐσπλαχνε, αὐτοὺς πού μέ πίστη σέ τιμοῦν.

Συναξάριον.

Κατὰ τὴ δεκάτη ὀγδὴ αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τῶν μεταξύ τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, τοῦ Ἀθανασίου καὶ τοῦ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι. Ὁ Ἀθανάσιος, ἂν καὶ πέθανε, λέγω ὅτι ζεῖ. Διότι οἱ δίκαιοι κι ἂν πεθάνουν, ζοῦν.

Ἡ κτίση σήμερα τιμᾷ τὴν ἀναχώρηση τοῦ Κυρίλλου, καὶ ὄχι τὸν ἀείμνηστο θάνατό του.

Ἐνταφίασαν κατὰ τὴ δεκάτη ὀγδὴ ἡμέρα τὸν νεκρό τοῦ Ἀθανασίου.

Μέ τίς πρεσβεῖες τῶν Ἁγίων σου, Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν.

Καταβασία. Τῆς Ὑπαπαντῆς. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 68-70). Ὡιδῆ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 154-155). Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ὅμοτιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον, μονογενῆ τε Υἱόν, ὀρθοδόξως κηρύξας, ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, αὐθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυές καὶ ὁμοούσιον. Διδάσκαλον κήρυκα, ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου φωτός, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, ἀσεβείας ὀρῶν ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπαντείνειτο. Οἱ κίνδυνοι ἄπειροι, οὓς ἔτλης, Μάκαρ, ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ἴσαστύως ἄπειροι· καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παίουσι, πρὸς δὲ σαυτόν, ὡς μαγνήτις εἴλκες ἅπαντας. Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότρια τε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐξορίσας Τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, θεότητος δὲ μονάδα, ἢ ἔψαλλες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον. Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας νῦν χρηστότητος, ἣν εὐσεβεῖ λογισμῶ, νῦν μακαρίζομεν.		Καταβασίεις. Τῆς Ὑπαπαντῆς. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 68-70). Ὡιδῆ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 154-155). Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ἀφοῦ ἐκήρυξες ὀρθόδοξα ἰσότημο καὶ σύνθρονο μέ τόν Πατέρα τόν Λόγο καὶ Μονογεννή του Υἱό, Πάτερ, πού τι- μήθηκες μέ τό ὄνομα τῆς ἀθανασίας, πάλι διδάσκεις ὅτι τό Πνεῦμα εἶναι ἐνωμένο καὶ τῆς ἴδιας οὐσίας μέ τόν Πατέρα καὶ τόν Υἱό. Βλέποντάς σε ὁ γεννήτορας τῆς ἀσεβείας, (ὁ διάβολος) διδάσκαλο, κήρυκα, μυσταγωγό τοῦ τριαδικοῦ Φωτός, νά διακηρύττεις σέ ὅλους τήν ὀρθοδοξία μέχρι τά πέρατα τῆς γῆς, ξεσήκωνε τοὺς πειρασμοὺς ἐναντίον σου. Ὑπῆρξαν ἄπειροι οἱ κίνδυνοι, πού ὑπέμεινες, Μακάριε, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· ἀλλά καὶ τά στεφάνια ἐπίσης ἄπειρα· διότι γι' αὐτούς πού σέ χτυποῦσαν παρέ- μενες διαμάντι σκληρό, ἀλλά ὡς μαγνήτης προσεῖλκυες ὅλους πρὸς τόν ἑαυτό σου. Ἀφοῦ ἐξορίσες παράξενα δόγματα καὶ ξένα πρὸς τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, θεολόγησες Τριαδικό τό Θεό, ὡς πρὸς τά πρόσωπα, Μονάδα ὅμως ὡς πρὸς τή Θεότητα, πρὸς τόν ὁποῖο ἔψαλλες. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας. Θεοτοκίο. Τήν Μαρία τὴν ἀγνή καὶ Παναγία ἄς τήν ἐγκωμιάσουμε· διότι διὰ μέσου αὐτῆς πηγάζει σ' ἐμᾶς ἡ χάρις τῶν δωρεῶν πού ὑπερβαίνουν τή λογική, σάν ἀπό χειμάρρο ἀπό τή θεϊκή ἀγαθότητα· αὐτήν μέ εὐσεβῆ λογι- σμό τώρα τήν μακαρίζουμε.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδύς, Νόμον εἶλε, μάκαρ Κύριλλε, ὁ Μωσῆς ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γράμματος, σὺ δὲ ἀνέπτυσας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρῖν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα τεύχη Προφητῶν, τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος Πνεύματος, Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει θεία καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δέ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ θεότητι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 155-156).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, εὐκλεὲς Ἀθανάσιε, Στύλε τοῦ φωτός, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, θεολογίας σάλπιγξ χρυσοῦ, βίου τε μονήρους, ἀκριβῆς νομογράφε, ἡμῖν συνορτάζεις,

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Στὴν κορυφῇ τοῦ Σινᾶ εἰσχωρώντας ὁ Μωσῆς μέσα στὸ σκοτάδι, μακάριε Κύριλλε, ἔλαβε τὸν Νόμο πού παραμέριζε τὸν νόμο τοῦ γράμματος· καὶ σὺ ἀνέπτυσες τὸ κάλλος τοῦ Πνεύματος.

Τῆς νομοθεσίας πού δόθηκε πρῖν μέ αἰνίγματα, ὅπως σέ νήπια, πού τὰ νοήματά της ἦταν σκεπασμένα μέ καλύμματα, ἐσύ τὰ ἐρμήνευσες ὡς ῥόδα ἐρμηνεύοντας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Τὰ συγγράμματα τῶν προφητῶν τὰ δυσπρόσιτα (δυσκολονόητα), οἱ ὅποιοι ἐκήρυτταν τὸ θεῖο λόγο καὶ ἦταν κυριεμένοι ἀπὸ τὸ Θεό, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού καθοδηγοῦσε ἐκείνους, Κύριλλε, ἐσύ μᾶς τὰ διευκρίνισες μέ εἰλικρίνεια.

Μέ ἀσύγχυτη θεϊκὴ ἔνωση καὶ ἀδιαίρετη σαφῶς, θεολογώντας, Πάτερ, τρία μὲν πρόσωπα εἶπες, Κύριλλε, ἀπαραλλάκτα ὅμως μέ μιᾷ οὐσίᾳ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἡγιασμένη κατοικία τοῦ Ὑψίστου, χαῖρε· διότι μέσῳ σοῦ δόθηκε ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, σ' αὐτοὺς πού κραυγάζουν. Εἶσαι εὐλογημένη Ἐσὺ ἀνάμεσα στίς γυναῖκες, πάναγνη Κυρία.

Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 155-156).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἀθανάσιε, ἐνδοξο κόσμημα τῶν Ἱεραρχῶν, Στύλε τοῦ φωτός, στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας, ὑπέρμαχε (ὑπερασπιστὰ) τῆς Ἁγίας Τριάδος, χρυσοῦ σάλπιγγα τῆς Θεολογίας, πού ἔγραψες μέ ἀκριβεία τοὺς νόμους τοῦ μοναχικοῦ βίου, εἶθε

ιερείς καταρτίζων, λαούς πιστούς προσάγων,
Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος·
τοὺς γὰρ πρακτικούς, τῷ λόγῳ ὑπερήλασας·
δοκίμους ἐν λόγῳ δέ, δι' ἀκριβείας βίου νικῶν, τοὺς
ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἄκρους· διὸ
ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμπας, ἀθάνατον
ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπρότερον ἔδειξας, Μυστηπόλε
θεόληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοις
σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπεροχίαις
πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας.
Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα
ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε·
Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας,
φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι· ᾧ
ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ὡς κύμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν,
ἢ τῆς σοφίας πηγῆ· καὶ γὰρ ἀέναοι ἔρρευσαν,
ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων
εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός· ὑπερβαίνει
ψάμμον γὰρ, τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας
δειχθεῖς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε,

νά γιορτάζεις μαζί μας, καταρτίζοντας ἱερεῖς καὶ
ὁδηγώντας στό Χριστό πιστούς λαούς στους αἰῶνες.

Ἐγίνες ἐσὺ ἀληθινὰ φορέας τοῦ ὀνόματος τῆς
Ἀθανασίας· διότι ξεπέρασες μέ τό λόγο τούς προχωρημέ-
νους στήν πράξη, καί νικώντας μέ τήν ἀκρίβεια στή ζωή
τούς δοκίμους στό λόγο, ξεπέρασες τούς κορυφαίους καί
τῶν δύο· γι' αὐτό ἀφοῦ ἔλαμψες μέ ἀνυπερβλήτη ἀρετή,
ἀπέκτησες ἀθάνατη τή μνήμη στους αἰῶνες.

Ἐσὺ Μυσταγωγέ ἀφοσιωμένε στό Θεό, ἀνέδειξες τό
ἀξίωμα τοῦ Ἱεράρχου λαμπρότερο μέ τούς γενναίους
ἀγῶνες σου· ἐξόρισες τήν πλάνη μέ τίς συχνές σου ἐξορίες
ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Τριάδος, τήν ὁποία κηρύττοντας κραύγα-
ζες. Προσκυνεῖτε τόν Πατέρα, ἀνακηρύττετε Θεό τόν Υἱό,
ἀνυμνεῖτε τό Ἅγιο Πνεῦμα σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Ἐγίνες κατοικία τοῦ ἀβασίλευτου φωτός, Πάναγνη·
διότι γέννησες τό Φῶς γι' αὐτούς πού ἦταν στό σκοτάδι καί
στή σκιά, πού φωτίζει τὰ σύμπαντα μέ τή χάρη τῆς γνώ-
σεως τοῦ Θεοῦ· στό ὅποιο (φῶς) οἱ πιστοὶ μελωδοῦμε
ἀκατάπαυστα· οἱ νέοι δοξολογεῖτε, οἱ ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαέ
ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ὡς θαλασσινό κύμα ἀνέβλυσε σ' ἐσένα ἢ πηγῆ τῆς
σοφίας· διότι ξεχύθηκαν ἀστεῖρευτοὶ ποταμοὶ εὐσεβῶν
δογμάτων ἀπό τό ἐσωτερικό σου, Πάτερ, ὅπως προεῖπε ὁ
Χριστός· διότι ὑπερβαίνουν τήν ἄμμο τὰ θεϊκά ἔργα σου
(τά συγγράμματά σου).

Ἀναδείχθηκες Βοσκός καί Διδάσκαλος σοφός τῆς
Ἐκκλησίας, Κύριλλε, καί ἀνέπτυξες (ἐρμήνευσες) μέ σα-

Διαθήκας· ὡς γὰρ ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον
τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾶ· Εὐλογεῖτε, πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ
παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις
ἔνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ'
ἐκάτερα ῥοπάς, ἴσως ἐκκλίνας βοῶν. Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, κυριευθεῖσάν μου,
τὴν παναθλίαν ψυχὴν τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς
πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι, σὺ
ἐλευθέρωσον τῇ σῇ δυνάμει τῇ κραταιᾷ, καὶ παρά-
σχου λύσιν πταισμάτων καὶ δόξαν ἀκήρατον.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργγ. Σελ. 39-40).

Ωιδὴ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 157).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή· ἐξεχύθη δὲ
πάτερ ὁ φθόγγος σου, ὡς περ βροντή, πᾶσιν, οὓς ὁ
ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχηκας, ἄνωθεν τὴν
ἔμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ ἔσβεσέ σου, ὁ πρόξενος
τῆς λήθης, τὴν μνήμην τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ,
τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς,
σοῦ ἀντανακλάσεις αὐγοειδεῖς, διαφανές ὡς
ἔσοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμπεις ἠλιακὰς, καὶ σοὶ
συστήσαις Μάκαρ, κἄν μέγα καὶ ἐξόχως, ὑπὲρ
ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

φήνεια, Ὅσιε, τίς δύο Διαθήκες· διότι ἔχοντας ὡς ἄγκυρα
καὶ πατρικὴ κληρονομία τοὺς λόγους σου, φωνάζει·
Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐσὺ Κύριλλε, διδάσκεις τὴν ἀνέκφραστη ἔνωση τῶν
δύο φύσεων τοῦ Λόγου, τοῦ Τεχνίτη τῶν πάντων, πού
σαρκώθηκε γιὰ μᾶς, ἀδιαίρετη, ἀσύγχυτη (πού δέν χωρίζε-
ται οὔτε συγχέεται) ἀποφεύγοντας ἐξ ἴσου τίς ἀποκλίσεις
καὶ πρὸς τὰ δύο, φωνάζοντας. Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα
τοῦ Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, τὴν πανάθλια ψυχὴ μου πού
κυριεύθηκε ἀπὸ τὰ φοβερά πάθη τῆς σάρκα καὶ τὰ
αἰσχροτάτα ἁμαρτήματα, ἐσὺ ἐλευθέρωσέ την μέ τὴν
ἰσχυρὴ δυνάμη σου, καὶ δός μου συγχώρηση πταισμάτων
καὶ δόξα ἄθικτη.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργγ. Σελ. 39-40).

Ωιδὴ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 157).

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἐλαμψε ἡ ζωὴ σου ὡς ἀστραπή· καὶ ξεχύθηκε ὁ λόγος
σου ὡς βροντή, σέ ὅλους πού βλέπει ὁ ἥλιος· διότι ἔλαβες
ἀπὸ πάνω, ἀπὸ τὸν οὐρανὸ τὴν ἔμπνευση ἀληθινά· γι'
αὐτὸ δέν ἔσβησε τὴ μνήμη σου, Ἀθανάσιε, ὁ τάφος πού
προξενεῖ τὴ λήθη (τὴ λησμονιά).

Φωτιζόμενος τώρα ἀπὸ τὸ τρισηλίον (ὡς τρεῖς ἥλιοι) καὶ
τρίφωτο φῶς, ὡς διαφανὴς καθρέφτης, εἶθε νὰ μᾶς στέλ-
νεις ἀπὸ ψηλά τίς δικές σου φωτεινές ἠλιακές
ἀντανακλάσεις, καὶ νὰ μᾶς βάλεις νὰ σταθοῦμε μαζί μ'
ἐσένα, Μακάριε, ἔστω καὶ ἂν εἶναι μεγάλο καὶ ἀνώτερο
ἀπὸ τὴν ἀξία μας τὸ ζητούμενο.

Ἕμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενω̄ς· Ὑπερ τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε, διὰ Σταυροῦ νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ, τῇ ὀρθοδόξῳ Πίστει τε, κράτος καθ' αἰρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσασα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Ὑψωμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον, υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ῥώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὀφθείς τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς σοὺς ὑμνητὰς αἰοῖδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἰλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Ἕμνώντας ἐσένα σέ παρακαλοῦμε ἐκτεταμένα. Ἰκέτευε γιὰ τὴν Ἐκκλησία, νὰ δωρηθοῦν στό βασιλιά νίκες μέ τὴ δύναμη τοῦ Σταυροῦ, καὶ στὴν ὀρθόδοξη πίστη, νὰ δωρηθεῖ δύναμη κατὰ τῶν ἐχθρικῶν αἰρέσεων· καὶ σ' ἐμᾶς σωτηρία καὶ εἰρήνη στὸν κόσμο κατὰ τὴ μνήμη σου, Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίο.

Ἐπειδὴ γέννησες Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ, ἀξίωσέ με, Κόρη, νὰ ἐπιτύχω τὴ σωτηρία, ἀφοῦ διαλύσεις μέ τίς πρεσβείες σου τίς σειρές τῶν πταισμάτων μου· διότι ὅλα τὰ κατορθώνεις σήμερα, ὅπως θέλεις, ἐπειδὴ κρατᾶς στὴν ἀγκαλιά σου τὸν Βασιλέα τῶν πάντων, πού εἶναι ἀσύγκριτος σέ ἀγαθότητα.

Τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου.

Κατέστρεψες ὀλοκληρωτικά, Κύριλλε, ὅλη τὴν ἀλαζονεία τοῦ Νεστορίου, πού ὑψώθηκε κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Μητέρας του, δηλαδή τὴν ἄθεη διδασκαλία περὶ δύο υἱῶν, καὶ ἐπίσης τὴ σύγχυση τῶν δύο φύσεων πού ὑπεστήριζαν οἱ Ἀκέφαλοι.

Ἀφοῦ θεολόγησες (δίδαξες) μέ τὴ δύναμη τοῦ νοῦ καὶ μέ τό φωτισμό τῆς θείας χάριτος, ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι ὁμούσια, καὶ ὅτι ὁ Υἱὸς εἶναι Θεός πού πῆρε σάρκα, Μακάριε, καὶ ἀφοῦ φάνηκες ὑερασπιστὴς τῆς Θεοτόκου, τώρα ἔχεις δοξασθεῖ στοὺς οὐρανοὺς.

Εἶθε νὰ ἐπιβλέπεις ἀπὸ ψηλά, φημισμένε Πάτερ, ἐμᾶς τοὺς ὑμνητὲς σου γεμάτος εὐσπλαχνία, δίνοντας ὡς βραβεῖο στό σταυροφόρο βασιλιά μας νίκες, καὶ ὑψώνοντας μέ τίς πρεσβείες σου τὴ δύναμη τῶν ὀρθοδόξων, καὶ χαροποιώντας αὐτοὺς πού μεγαλύνουν τὴ

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσιν θείων ἀρετῶν πανάχραντε,
Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε
καρποφόρον, ἐκ στεῖρας ἢ τεχθεῖσα βουλήματι, τοῦ
πάντα μεταποιῶντος τῷ πνεύματι, ἵνα ὑμνῶ σε
τὴν Πανύμνητον.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσται,
Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε μάκαρ, καὶ
Κύριλλε θεοφάντορ, Ἄρειον καθελόντες, καὶ σὺν
αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὐθις, τὸν
δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἄπασαν ἄλλην πλάνην,
τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Ὅρος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ
στάμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ
πυρεῖον, καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ
παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν ἀγνὴν καὶ
Παρθένον· ἐξ ἧς Θεός, σαρκωθείς ἀτρέπτως, καὶ
ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ
ένώσει.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43).

Τροπάρια.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πανηγυρίσωμεν, τὴν

μνήμη σου.

Θεοτοκίον.

Ἐπειδὴ στερεῖται ἀπὸ θεϊκῆς ἀρετῆς ἡ καρδιά μου,
Πάναγνη Θεοτόκε, κάνε τὴν καρποφόρα, ἐσύ Παρθένε,
πού γεννήθηκες ἀπὸ στεῖρα, μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού
μετατρέπει τά πάντα μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, γιά νά ὑμνῶ
ἐσένα τὴν Πανύμνητη.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Ἀναδειχθήκατε, Πάνσοφοι, μυσταγωγοὶ καὶ
ὑπερασπιστῆς τῆς ἀνώτερης ἀπὸ τοὺς θεοὺς Ἁγίας Τριά-
δος, Ἀθανάσιε μακάριε καὶ Κύριλλε, πού ἀποκαλύπτετε τό
Θεό, ἐξουδετερώνοντας τὸν Ἄρειο καὶ μαζί του τό Σαβέλ-
λιο καὶ τό Νεστόριο τὸν ἀσεβῆ ἐπίσης, καὶ μαζί μέ αὐτοὺς
κάθε ἄλλη πλάνη τῶν ἀσεβῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχες τοῦ
Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Τό πανάγιο ὄρος τοῦ Θεοῦ, τό λυχνάρι καὶ τὴ στάμνα
καὶ κιβωτό καὶ τράπεζα, ῥάβδο καὶ θυμιατήρι καὶ θεϊκό
θρόνο καὶ πύλη καὶ ναό καὶ νυφικό θάλαμο, ἅς
ὑμνήσουμε, θεοσεβεῖς, τὴν ἀγνή καὶ Παρθένο· ἀπὸ τὴν
ὁποία ὁ Θεός, ἀφοῦ ἔλεβε σάρκα χωρὶς μετατροπὴ καὶ
ὑπερφυσικά, θεοποίησε αὐτό πού πῆρε (τὸν ἄνθρωπο) μέ
τὴν ἀνέκφραστη ἔνωση.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40-42,-43).

Τροπάρια.

Ἐλᾶτε ὅλοι οἱ φιλέορτοι, νά πανηγυρίσουμε τιμώντας

μνήμην τῶν ἐνδόξων, Διδασκάλων τιμῶντες· ἐν Πνεύματι γὰρ θεῖω καθεῖλον ὄφρυν, ἀκαθέκτων αἰρέσεων· καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ὁρθοδοξίας ἀκτίσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοητοὶ ἀστέρες, ὑπερηύγασαν λόγοις· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἀρείου θεοστυγῆ, γλωσσαλγίαν ἐφίμωσεν· ὁ δὲ Νεστόριον αὐθις καὶ ἐμμανῆ, καταβέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν ἱεράν Ἐνωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν, τοὺς ζηλωτὰς Κυρίου, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, Κύριλλον τὸν θεῖον, φλόγα πυρός, καὶ στερεὸν Ἀθανάσιον· ἐν οὐρανοῖς γὰρ συνόντες ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ Θεῷ ἀεὶ πρεσβεύουσι.

Ταῖς ἰκεσίαις τῶν θείων Ἱεραρχῶν σου Χριστέ, ἐπίσκεψαι ἐξ ὕψους, ἐκλογάδα σου ποιίμνην, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων δεινῶν, ὧν τὰ θράση κατάβαλε· οὐ γὰρ ἐπαύσατο ἔτι καὶ νῦν ἰδοῦ, τῶν αἰρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Δόξα...

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν Πιστῶν ἡ ὁμήγουρις, δεῦτε ὀρθοδόξων χορεῖαι, ἄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν ἀεισέβαστον δυάδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἰρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ Πνεύματος ἰσχυῖ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, θεογνωσίας ἐλλάμψεσι· καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην

τὴ μνήμη τῶν ἐνδόξων Διδασκάλων· διότι μὲ τὴ βοήθεια τοῦ θεϊκοῦ Πνεύματος κατήργησαν τὴν ἔπαρση (τὴν ἀλαζονεία) τῶν ὀρμητικῶν αἰρέσεων· καὶ μὲ τὰ θεοφώτιστα διδάγματα ὑποστήριξαν τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Παίροντας λάμψη ἀπὸ τῆς ἀκτίνες τῆς ὀρθοδοξίας οἱ πνευματικοὶ ἀστέρες ὑπερέλαμψαν μὲ τοὺς λόγους τοὺς· διότι ὁ μὲν Ἀθανάσιος φίμωσε τὴ μισητὴ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ φλυαρία τοῦ Ἀρείου· ὁ δὲ Κύριλλος κατέβαλε τὸν Νεστόριο, καὶ ἐπίσης τὸν παράφρονα Σαβέλλιο.

Τὴν ἱερὴν Δυάδα τῶν Διδασκάλων μας τοὺς ζηλωτὰς τοῦ Κυρίου ἅς ἐγκωμιάσουμε μὲ ὕμνους, τὸν θεϊκὸν Κύριλλο, τὴν πύρινη φλόγα, καὶ τὸν στερεὸν Ἀθανάσιον· δεύρισκόμενοι στοὺς οὐρανοὺς μαζί, πρεσβεύουν πάντοτε στό Θεό γιά μᾶς.

Μέ τῆς ἰκεσίαις τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν σου, Χριστέ, ἐπισκέψου ἀπὸ ψηλά τὴν ἐκλεκτὴ σου ποιίμνη (τό κοπάδι σου), πού βόσκει ἀνάμεσα σέ φοβεροὺς λύκους, τῶν ὁποίων τό θράσος νίκησέ το· διότι δέν ἔπαυσαν ἀκόμη καὶ τώρα τὰ σκάνδαλα τῶν αἰρέσεων.

Δόξα ...

Ἐλάτε τό πλῆθος τῶν φιλεόρτων, ἐλάτε ὁ ὄμιλος τῶν πιστῶν, ἐλάτε οἱ χοροὶ (οἱ ὁμάδες) τῶν ὀρθοδόξων, ἅς στεφανώσουμε μὲ ὕμνους ἐγκωμιαστικούς τὴν πάντοτε σεβαστὴ δυάδα τῶν Διδασκάλων μας· διότι αὐτοί, ἀφοῦ παραμέρισαν κάθε σκοτάδι τῆς κακῆς αἰρέσεως, κάθε ἀπάτη τῶν ἐχθρῶν μὲ νεανικὴ δύναμη, μὲ τὴν ἀνίκητη δύναμη τοῦ Παμβασιλέως, καταφώτισαν τὸν κόσμον μὲ τῆς λάμψεις τῆς θεογνωσίας· καὶ τώρα πρεσβεύουν γιά μᾶς πού μὲ πίστη ἐκτελοῦμε τὴ μνήμη τους.

αὐτῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ
δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρόος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ
προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).

Ἀντίφωνα.(Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἁγίων.

Ἔργοις λάμπαντες Ὁρθοδοξίας, πᾶσαν
σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι
γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν
Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὗρατε
Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὑμῶν, δωρούμενον πᾶσι
τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον.

Ὁ μήτραν παρθενικήν. (Σελίς 161-162).

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους (ΙΓ'. 7-16).

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,
οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν
ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σέ μακαρίζουμε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ σέ δοξάζουμε
ἐμεῖς οἱ πιστοὶ, ὅπως ἔχουμε χρόος, ἐσένα τὴν πόλη τὴν
ἀκλόνητη, τὸ τεῖχος πού δέν καταρρέει, τὴν προστασία
πού πού δέν ραγίζει, καὶ τὸ καταφύγιο τῶν ψυχῶν μας.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίδα 51-52-53).

Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἁγίων.

Ἀφοῦ λάμψατε μέ τὰ ἔργα τῆς ὀρθοδοξίας, ἀφοῦ σβή-
σατε κάθε κακοδοξία (αἵρεση), γίνατε νικητές θριαμβευ-
τές. ἐπειδὴ πλουτίσατε τὰ πάντα μέ τὴν εὐσέβεια, ἐπειδὴ
στολίσατε ὑπερβολικά τὴν Ἐκκλησία, βρήκατε ἐπάξια τὸ
Χριστό τὸ Θεό μας, νά δωρίζει σέ ὅλους μέ τίς εὐχές σας τὸ
μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιο.

Ὁ μήτραν παρθενικήν. (Σελίς 161-162).

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους (ΙΓ'. 7-16).

Ἀδελφοί, νά θυμᾶσθε τοὺς προϊσταμένους σας (τοὺς
διδασκάλους), οἱ ὅποιοι σᾶς δίδαξαν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, τῶν
ὁποίων ἀναλογιζόμενοι τὸ τέλος τῆς ζωῆς μιμεῖσθε τὴν

μιμῆσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες· ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστιν καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ματθαῖον. (Ε'. 14-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν

πίστη τους. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς παραμένει ὁ ἴδιος χθὲς καὶ σήμερον καὶ στοὺς αἰῶνες. Μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ διδαχῆς ποικίλης καὶ ξένης· διότι εἶναι καλὸ νὰ βεβαιώνεται ἡ καρδιά σας ἀπὸ τῆ θείας χάριτος, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ φαγητά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ὠφελήθησαν ἐκεῖνοι πού ἐξαρθῶνταν ἀπ' αὐτά. Ἐμεῖς ἔχομε θυσιαστήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν ἔχουν ἐξουσία νὰ φᾶνε, ἐκεῖνοι πού λατρεύουν τὸ Θεὸ στόν ἰουδαϊκὸ ναό· Ἐπειδὴ τὰ σώματα τῶν ζῶων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα προσφέρεται στό Ναό ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα γιὰ τὴ συγχώρηση τῆς ἁμαρτίας, κατακαίονται ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἰησοῦς, γιὰ νὰ ἁγιάσῃ μέ τὸ δικό του αἷμα τὸ λαό, ἔπαθε ἔξω ἀπὸ τὴν πύλη τῆς πόλεως. Λοιπὸν ἄς βγαίνουμε πρὸς συνάντησή του ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδο φέροντας ἐπάνω μας τὸν ὄνειδισμό του (τὴν καταισχύνη πού ὑπέστη)· Διότι δὲν ἔχομε ἐδῶ μόνιμη πόλη, ἀλλὰ ἐπιζητοῦμε τὴ μελλοντική. Διὰ μέσου αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) λοιπὸν ἄς προσφέρουμε θυσία δοξολογίας στό Θεὸ γιὰ πάντα, δηλαδή καρπὸ ἀπὸ τὰ χεῖλη μας πού ὁμολογοῦν τὸ ὄνομά του. Καὶ μὴ λησμονεῖτε τὴν ἀγαθοεργία καὶ τὴ μεταδοτικότητα (τὴν προσφορὰ στοὺς ἄλλους) διότι μέ τέτοιες θυσίες εὐχαριστεῖται ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ματθαῖον. (Ε'. 14-19).

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητὲς του· Ἔσεῖς εἰσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Δὲν μπορεῖ νὰ κρυφθεῖ πόλη πού βρίσκεται ἐπάνω σὲ ὄρος· Οὔτε ἀνάβουν λυχνάρι, γιὰ νὰ τὸ βάλουν κάτω ἀπὸ τὸν κάδο, ἀλλὰ τὸ βάζουν στό λυχνοστάτη καὶ λάμπει σὲ ὅλους, πού εἶναι μέσα στό σπίτι. Ἔτσι ἄς λάμψει τὸ φῶς σας μπροστά στοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ δοῦν τὰ

τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.		καλὰ σας ἔργα, καὶ νὰ δοξάσουν τὸν ἐπουράνιο Πατέρα σας. Μὴ νομίσετε ὅτι ἦλθα νὰ καταλύσω τὸ Νόμο ἢ τοὺς Προφῆτες· Δέν ἦλθα νὰ τοὺς καταλύσω, ἀλλὰ νὰ τοὺς συμπληρώσω. Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ἕως ὅτου παραμένει καὶ δέν καταστρέφεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, οὔτε ἓνα γιώτα ἢ ἓνα κόμμα δέν θά παραπέσει ἀπὸ τὸ Νόμο, ἕως ὅτου ἐκπληρωθοῦν ὅλα. Ὅποιος λοιπὸν καταλύσει μίαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν αὐτῆς πού θεωροῦνται ἐλάχιστες, καὶ διδάξει τοὺς ἀνθρώπους νὰ κάνουν τὸ ἴδιο, θά ὀνομασθεῖ ἐλάχιστος (θά ἀπορριφθεῖ) στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ὅποιος ὅμως τῆς ἐφαρμόσει καὶ τῆς διδάξει, αὐτός θά ὀνομασθεῖ μέγας στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.